

Év végi beszámoló az 5. osztály 2015/2016. tanévben végzett munkájáról

A tavaly útra engedett 8. osztályom után kilencedszer adatott meg az a lehetőség, hogy újra ötödikes lehessenek, s egy – remélhetőleg - újabb négyéves munkát kezdhessek (kezdhessünk) el. Jó néhányan tudjuk azt, hogy nem könnyű egy összeszokott, megszeretett közösségtől megválni újra kezdeni, de az újra kezdésben benne van mindig az ismeretlenség varázsa is, a remény arra, hogy valami más vár ránk, új arcokkal, új egyéniségekkel, új feladatokkal kell megismerkednünk, megküzdünk. Ettől a küzdelemtől, „varázslattól” én szeptemberben ugyancsak tartottam, mondhatnám azt is, hogy szorongtam - sőt, már a nyári szünetben is aggódva gondoltam az iskolakezdesre. Miért is? Egy osztály van az évfolyamon, nem lesz párhuzamom, egyedül leszek ötödikes osztályfőnök. Ráadásnak pedig ott van az osztály összetétele: 2 lány és 16 fiú. Tehát lesz egy fiú osztályom, az 5.f osztálynak leszek osztályfőnöke. Ez eléggé elbátortalanított, alaposan feladta a leckét. Szeptemberben azonban el kellett kezdenünk a „küzdelmet.”

Tehát 18 nappal is tanulóval elindult az 5. osztály tanéve.

Szeptemberben az első szülői értekezleten a rejesi szülőket kivéve mindenki ott volt, tehát megismerkedtünk egymással, de 3 családlátogatást még ebben a hónapban sürgősen meg kellett tennem, hogy a szülők segítségét, együttműködését kérjem a felmerülő problémák miatt. Volt, akihez többször is el kellett mennem. Sok gondot okozott – okoz, de egyre kevesebbet - a viselkedés, a magatartás. Szinte mindennaposak voltak az összetűzések, beszélgetések, verekedések osztályon belül (de azon kívül is). Két – három gócpont, kezdeményező mindig akadt, s volt mit megoldani. Kicsit enyhült a helyzet, amikor októberben csökkent a létszámunk, Erdélyi János Tiszadadára költözött. Februárban alakult ki a jelenlegi létszámunk, mivel ekkor újabb tanuló távozott, Menyhárt Milán, aki más közösségbe vágyott, oda, ahol több a lány, ezért Tiszagyulaházán folytatja tanulmányait, s közben érkezett egy új magántanuló is.

Az év folyamán 4 tanulónak sikerült szóbeli illetve írásbeli igazgatói figyelmeztetést begyűjtenie ördögpatronozás miatt, ezen kívül tízen kaptak osztályfőnöki figyelmeztetést (vagy saját jogon vagy a szaktanárik miatt), de 22 osztályfőnöki dicséret is gazdára talált. Örültem annak, hogy fiú létük ellenére kaphatók voltak arra, hogy a tisztasági versenyben mindig ott legyenek az élbolyban.

Családi körülmények:

A 16 tanulóból hárman nevelkednek egykeként, két gyereknek van egy testvére, a többiek nagycsaládban élnek. Mint az egész iskolában, itt is magas a hátrányos és a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók aránya. 4 gyerek Rejéből jár be. A szülők – helyzetükhöz, képességükhöz mérten – igyekeznek figyelemmel kísérni az iskolai élet eseményeit (ha nem mindig a szülői értekezleten, akkor az utcán találkozva). 3-4 anyukára számíthatok, ha valamit közösen kell megoldani.

Tanulmányi munka:

A 16 tanuló közül egynek van papírja arról, hogy tanulási nehézséggel küzd, így ő fejlesztő foglalkozásokra jár Király Jánoshoz. Úgy érzem, az alapkészségeket illetően olyan ismeretekkel rendelkeznek, amelyekre lehet támaszkodni.

Sem félévkor, sem év végén nem volt bukás az osztályban. (kivéve a magántanulókat, mindhármójukra, javítóvizsga, illetve osztályismétlés vár) Év végén két jeles tanulót köszönthettünk a Széchenyi teremben Blága Sándor és Marczis Máté személyében, de még másik két fiú volt 4,5 felül, s csak 4 tanuló az, aki nem érte el a 3,- átlagot. A szülők és a gyerekek is érdeklődéssel kísérték végig a havonta kiszámolt és feltüntetett tanulmányi eredményeket. A félévi osztályátlag 3,62, az év végi 3,61 lett.

A hiányzással sem volt probléma, igazolatlan hiányzó nem volt, s szerencsére az igazolt mulasztások listáját sem mi vezetjük.

A 16 tanulóból tízen egész nap itt voltak az iskolában, mivel napközisek is. A tavaly 4. osztályban kitűnővel végzett tanulók mindegyikénél törést okozott a felső tagozatba való átlépés, s most év vége felé kezdett megvilágosodni a számukra, hogy egy kicsit másképp kell tanulni.

Az év folyamán néhányan részesei lehettek az ingyenes úszásoktatásnak, így a hosszú vakációban már magabiztosabban strandolhatnak, élvezhetik a nyár, a víz adta örömeiket.

Az osztály mérsékelten veszi ki részét a művészeti iskola tanszakain való képzésekből, de mozgásban, fociban nagy a túljelentkezés. Többen is részesei lehettek korosztályuk különböző szintű bajnokságainak sikereiben, s örömet, büszkeséget jelent az is, hogy a vöröskeresztes és a horgászattal kapcsolatos foglalkozások, versenyek is népszerűek az osztály tanulóinak körében. (Az egészségnap vadászati állomása nagy sikert aratott, egész délelőtt tudtak volna kérdezni, beszélgetni a témáról, Likai Zoltán történetei, előadása teljesen magával ragadta a gyerekeket).

Nem cserélnék a tavaly ilyenkorai énemmel, s remélem, a következő évek akadályait is sikerül majd legyőzni.

Tiszadob, 2016. június 28.

Szőke Katalin